

Voorvertrek

Het voorvertrek baadt in het licht van belofte. Hoop en vertrouwen stuwten immer voorwaarts, er is geen terug eenmaal je gesprongen bent. De weg voorop slingert vooralsnog enkel de goede kant op.

Lievelingsonderbroek gepakt, geen sokken zonder gaten gezakt, en alles wat resteert van de schaarse bagageruimte volgepropt met leesvoer. Tijd doet lezen, doet denken. Op een jaar tijd kan je het een en ander. 'So many books, so little time', wordt nogal dubieus aan Zappa toegedicht, maar dat maakt het niet minder waar. Moeilijkste beslissing: welke boeken mogen mee.

Edoch, in een jaar kan je het een en ander. Nu nog schijnt dat jaar schier eindeloos te zijn, een doosje dagen dat blijft geven, allemaal in te plannen met vooral heel veel niets. Net als toen je nog een kind was, en de zomervakantie voelde alsof die nooit zou eindigen. Ik kom bij jou spelen van 2 tot 5, elke dag, vanaf vandaag tot altijd.

Toch is dat jaar evengoed een eenvoudig te proportioneren en zich verraderlijk snel herhalend fenomeen. Voor je het weet is de zomer voorbij en voor je het weet is het alweer zomer. Dan maak je een balans op, en laat je die balans maar voor wat ze is, en ga je toch weer gauw in het zonnetje zitten, boek in de hand. En begint het allemaal opnieuw?

In een jaar kan je nogal wat, maar eerst nog even baden in dat beloofde licht, vol hoop en vertrouwen, toekomstmuzakje op de achtergrond.